

פתחי שערים שער הצנזורים

ה' צבאות עבנו משנב לנו אלה יעקב סלה

פרתחא חכמת האמת ככלה שדברו בה המקובלים. אשר דבר ה' בפיות אמת וספרה היא כידם בקבלה עד משה רע"ה ומפינביאי האמת. כמו שהאריכו בזה הרבה מן הראשונים והאחרונים. הוא להבין ענין השתני ית' והיאך הוא מנהיג נבראו בהשגחה פרטייה הולך ע"פ סדר הנהיגה ומצוהו ית'. והיאך ברא ויצר את כל העולם כולו ומשניח עליו. והחכמה אשר כעבורו נברא היצירה. והיאך ע"י הנהיגה והמצוה נהיך הכל ושלם רצונו ית'. וענין שבר ועונש. וכל שרשי הנהיגה והמצוה הליי בזה. וע"י אפר הוא ית' ע"י נביאו (ירמיה ט) כה אמר ה' אל יההלל חכם

החכמה תואת מלמדת יחודו ית' ויושר התענוגות בחכמה גדולה

ל אמר המקובל: יסוד כל החכמה הזאת הוא יחוד המאציל יתייש, שהוא אחד בכל מיני יחוד, אשר אין בו שוני, ולא רבוי, ולא שום נוקרה ממקרי הגוף.

לא אמר החוקר: היסוד הוא טוב מאוד, אם יוכל שאת את בנינו. לב אמר המקובל: כל ענין חכמת הקבלה אינו אלא ביאור מדת משפטו יתייש, סוד חוקית ההתנהגה, איך שהקב"ה מסבב ומנהיג כל עניני עולמו בחכמה גדולה.

סודיות הכוֹלֵת / סודיות הקוֹלֵת

הפולסופיה אינה משתדעת כי אם על חלק ידוע של העולם הרוחני. בטבעת היא נחוקה ממה שהוא חוץ לגבולותיה. ובה עצמו היא מפורדת בפנימיותה פירוד מוחזי. סיגול הכרה איך כל הדעות הרגשות והנשיות כלם מקטנם ועד גדלם מחוכרים זה בזה. ואיך הם פועלים זה על זה. ואיך עולמות נפרדים מאורגנים יחד. זה איך בכחה לציייר. ולזאת תשאר תמיד תניין אריסטוקרטי. מיוחד ליהודים שבבני האדם.

יתרה ממנו היא הסודיות, שהיא בטבעת חודרת בכל החומוס של כל המושבות, ושל כל הרגשות. של כל הנשיות. של כל השאיפות, ושל כל העולמות, מראש עד סוף. היא מבררת את האיחוד שיש בכל המצוי, בגשמיותו ורוחניותו. בגדלותו ובקטנותו. הכרה פנימית. ומשום כך אין לפניה גחל וקומץ. והכל חשוב והכל נערך בערך רשום, אין תנועה אבודה. אין דמיון בפל. ולעומת זה אין קץ להצליות. אין חכמה והכנה שנאמר בה די ולא תתקשר להארה יותר עלינוה ממנה. שוויא נראית לעומתה כמעמד אפולו. ואפילו כחר עליון, דאיהו אור צח. אור מצוחצח, אוכם הוא לגבי עילת כל העילות, דכל נהודין מתחשכאן קמיה.

יחוד האין סוף ב"ה הוא - שרק רצונו ית' הוא הנמצא, ואין שום רצון אחר נמצא אלא ממנו, על כן הוא לבדו שולט, ולא שום רצון אחר. ועל יסוד זה בנוי כל הבנין.

יסוד האמונה ועיקר החכמה הוא יחודו העליון ית"ש, לפיכך זה מה שצריך לבאר ראשונה זה, כי כל חכמת האמת אינה אלא חכמה מראה אמתה האמונה, להבין כל מה שנברא' או שנעשה' בעולם, איך יוצא מן הרצון העליון, ואיך מתנהג הכל בדרך נכון מן האל האחד כ"ה, לגלגל הכל, להביאו אל השלמות הגמור באחרונה. ופרטות החכמה הזאת הוא רק פרטות ידיעת ההנהגה בכל חקותיה ומסיבותיה. נמצא המונח הראשון של החכמה הזאת - שלכל מה שאנחנו רואים, בין בגופים הברואים ובין במקרים המתלדדים בומן, לכולם כאחד יש אדון אחד לבדו כ"ש, שהוא העושה כל זה, המנהיג כל זה, שדרכי מעשיו והנהגותיו הוא מה שאנו מכארים ומודיעים בחכמה הזאת. אם כן זהו מה שיש לנו לבאר בראשונה, שזה הענין עצמו הוא יסוד

הנהיגה
לפי שוויא אמת